

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

Celeberrimo Ac Ornatissimo viro & domino, magistro Theoderico Dircks ab
Hezio, consultissimo luris pontificij doctori, sacrarum que literarum
Licentiato omnium spectabilissimo, Sanctæ sedis ...

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

CELEBERRIMO AC OR-
natissimo viro & domino, magistro THE-
ODERICO DIRCKS ab HEZIO, con-
sultissimo Iuris pontificij doctori, sa-
crarum que literarum Licentiato omnium specta-
bilissimo, Sanctæ sedis apostolicæ scriptori
ac protonotario, cathedralis ecclesiæ diui
Lamberti Leodiensî canonico, &c. GVLI-
ELMVS LOER a STRATIS, bona-
rum artium professor, Christi sacerdos.
S. P. D.

NON possum satis mi cognate omni-
um coniunctissime hanc in te am-
mirari modestiam, q̄ præter omem
ferme huiusce nostri æui morem, eos
rã detesteris sciolos: quibus, vbi vix
summis, vt inquit, labris romane
eloquentiæ degustauerint dulcedinem: mox insi-
pidum fit omne, quod non Tullianã sapiat ver-
borum elegantiam: quasi verbis potius q̄ reꝝ no-
tione imbuendus sit animus. Atqui tu certe con-
tra quum sis (vt interim silentio transeam, te ali-
oqui omnis veræ sapientiæ vnde quacq̄ doctissi-
mum esse) linguarũ haud ignarus, nẽpe qui vtrã
que græcam pariter & latinam calleas: nec pro-
pterea tamen eorum probas temeritatem, q̄ ita
expoliunt linguam, vt non nisi ad detrahendum
acuere videantur. Quandoquidem hisce (quan-
tumlibet alias doctis iuxta ac sanctissimis) ob-
loquantur & famam detrahant, quos nouerint
huiusmodi linguarum expertes: etiam si cunctos
Philosophos Iureperitos, aut Theologos multa
eruditione superent. Cuiusmodi e multis præter
cæteros vnus fuit venerabilis ille pater Diony-
sius

Aa ij sius

EPISTOLA

sius a Rickel, patria Leodiensis, instituti Carthi-
 siani, apud percelebrem Ruremundam profes-
 sor. Qui velut alter Dionysius Areopagita (quē
 nomine pariter & re ad vnguem vsq; æmulari
 putatur) multa diuino quodam numine fretus,
 præclara, & quidem vberrima, conscripsit ope-
 ra, in omni ferme scibili: vt post Aurelium Augu-
 stinum vix quispiam alius ei secundus, tam co-
 pia quam vtilitate librorum iure (ni mea me fal-
 lat opinio) censeri queat. A deo namq; plenus est
 eruditione, adeo copiosus varietate, adeo piete-
 te refertus: vt nihil quod cæteris perspicuum fue-
 rit, illum fugerit. Cuius ego simplicem, scholasti-
 cum, ac protritum stilum (quo doctis et indoctis
 intellectu ne esset difficilis, est vsus) cum sua mi-
 rabili eruditione non dubitem præferre multorū,
 præsertim neotericorum, ambitiosis scriptis: in q-
 bus præter ornatum phaleraeque verborum, qui-
 bus aures mulcent, perparū est qd mentē refice-
 re qat. Hinc nos ex p̄dictis Dionysij lucubratiōi-
 bus heptalogum quendam selegimus, quo vni-
 uersa hominis vita moralis mihi describi puta-
 tur. Nempe quomodo a deo optimo & maximo de-
 generes filij, huius inq; mundi amatores, auertā-
 tur. Quibus profecto via omnium arctissima est,
 & reclusum iter ad superos: & quidem latissima
 quæ ad interitum ducit via. Id quod efficit vitio-
 rum, flagitiorum, & criminum enormitas, qbus
 sibi viam salutis præcludunt: ne sint digni ob su-
 am turpitudinem dei conspectibus præsentari:
 nisi ex toto corde ad dominum conuertantur a
 via sua pessima, & a prauis cogitationibus. Qui-
 bus relictis epotandum putamus e fonte lucis,
 vt & semitam amplectantur, quæ ducit ad vitā.

Ad quod

N V N C V P A T O R I A.

Ad quod haud parum conduxerit deuotum illud
 præcordiale, atque dialogus ille ad sanctam ex
 horrans religionem, vt nusquam tutius atq; se
 curius viuatur: vnde facilius quoq; perpetuam
 cuiq; liceat assequi felicitatem. Hæcce opuscu-
 la, & si mole qdem perexigua, germanus meus
 frater Theodoricus Loer a Stratis monachus, ac
 vicarius domus Carthusianorum in Agrippina
 Vbiorum Colonia, in vnâ colligauit farragi-
 nē veluti thesaurum amplissimum: censuitq; ad
 Christifidelium eruditionem simul & deuotionē
 in publicum edenda. Quod tum haud absq; au-
 thoritate factum iri putabat, si sub tuo patroci-
 nio ac defensione, a theoninis dentibus tutarent.
 Quare ad illius instantiam hosce libellos in plus
 mille exemplaria diuulgandos ex prælo curauit,
 pro meo non vulgari in Carthusianæ religionis
 professores affectu, a compluribus iam annis.
 Quorum (vt est apud diuum Bernardum ad fra-
 tres de Monte dei) altissima est professio. Cœ-
 los transit, par angelis est, angelicę similis puri-
 tati. Non enim solū vouerunt oēm sanctitatē, sed
 omnis sanctitatis perfectionem, & omnis con-
 summationis finem &c. Quæ etiam multis iam
 religionibus collapsis, aut misere deformatis, fir-
 missima ecclesiæ columna, in primo fundatiōis
 feruore & decore persistit. Nec æstimauit ego q̄q;
 eos vlli vnquam rectius potuisse nūcupari, quā
 tuo nomini: vel eo potissimum, q̄ tu huiusmodi
 opusculorum eruditionis viuidum quasi exem-
 plar, olim multa probitate expresseris. Nempe
 qui mundum penitus deseruisse videaris: ac ple-
 nissime eius fallacias cognoscens, rete totum in
 dominum reduxeris: semitas vitæ ingrediens,
 3 quas

EPISTOLA

q̄s multa meditatioe in p̄cordijs geras ne tibi sit
 opus ad vltiorem religionis cuiuspiam profes-
 sionem anhelare. Id quod dialogus patroni ad
 Canonicum (huic operi tua gratia connexus)
 mirum in modum hortatur. Quis enim nescit, q̄
 ta prohibitis semper fueris, & omnium virtutu
 decore redimitus? Quod si ego tacuero, clama-
 bunt orphani quorum alitor es, clamabunt pau-
 peres humanis destituti suffragijs utriusq; sexus
 plurimi: quos eleemosynis, consilijs, auxilijsque
 Christo colligis: alios ad religionem, alios ad sa-
 cerdotium, atq; alios ad cōiugium cœlibatum
 ue: in quos non paruum portionem prouentuum
 tuorum impēdis. Clamabit & Leodium, clama-
 bit Roma, clamabūt deniq; egregia tua facino-
 ra plurima. Vel ut qd alioqui Adrianus, huius
 nominis sextus Romanę ecclesię nuper summus
 p̄sul, vitā tuā atq; mores a deo probasset: vt te
 haud secus q̄ Aeneas ille insignis Achatem, sibi
 familiarissimū multa frequētia Louanij, in Hi-
 spanijs, ac tandē Romæ, a secretis comitem ad
 extremum vitæ vsq; diem abesse nunq̄ volue-
 rit? Et nunc summi Collegij (vt vocant) secula-
 ris Canonicus licet existas, Dionysij tamen mo-
 nachi disciplinam amplexus videre, priusquā
 Dionysij opera pellegeris. Quare nec illis ipsis ti-
 bi multum commodi p̄standū putavi, sed me-
 am in te obseruantiam declarare volui: vt per-
 petuum amoris pignus ex aliena offerrem arca.
 Et vt tandem alij eo libentius hanc eruditionē
 amplectantur, q̄ audierint authorem, tm̄ me-
 ruisse patronū: q̄ hęc sub facili scholasticorū sti-
 lo & phrasi, saluberrimā ad perpetuam felicita-
 tem discant munimenta. Accipe itaq; hilari vul-
 tu ab

N V N C V P A T O R I A.

tu ab amiculo sanguine iuncto, hoc breue munu-
sculum: quo si gratificatū tibi didicerimus, nec
nos poenitebit vel laboris quem germanus tulit
(quo ex commissione capituli sui generalis, ac
superiorum omnia imprimenda transcribi præ-
liscq; parari curare habet) ve expensarum ex
tenuitate mea. Quinimo grauiora a nobis expe-
ctabis. Vale. Et pientissimo deo nobiscum gra-
tias age, qui magno suo munere nouum hunc
authorem & ecclesiæ iubar hoc tempore,
quo mundus impietatibus ac hæresibus
hæreticisq; suis impijs scriptis omnia
contaminantibus plenus est, ex-
citare dignatur. Ex Acade-
mia nostra Colonienf.
Anno. M. D. XXX
ipsis ferijs diui Bru-
nonis Agrippi
nēsis, primi
patriarchæ instituti Carthusiani.

INDEX ARTICVLORVM

seu capitum VII. opusculorū sequentis
heptalogi: in quo A primam chartæ faci-
em, B vero denotat secundam.

¶ Speculum amatorū mūdi vnico absoluitur
Arti. Et ponitur loco proemij totius opis. Primum

¶ De arcta via salutis & mundi cōtemptu ba-
bet Articulos. 5 6. Secūdam.

Prooemium. Indicabo tibi o hō, qd sit bonū. f. 1. a
Quam diligenter sint audienda verba dei. 2. b.
De duplici hominum via 4. b.
De triplici genere viatorum. 5. b.
De arcta via salutis: & lata via perditionis. 8. a
Increpatio ignauitæ, negligētæ, atq; accidiæ nra. 10. a